

ע"פ 47954/02/18 - יהודית וולפיילר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 47954-02-18 וולפיילר נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מעוררת יהודית וולפיילר
בעצמה וע"י ב"כ עו"ד קזז
נגד מדינת ישראל
משיבה ע"י ב"כ עו"ד דובינסקי

פסק דין

בפניי ערעור על פסק דינו של ביהמ"ש לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ש.איזקסון) (בשני תיקים מאוחדים) מיום 10.1.18, לפיו הורשעה המערערת בעבירה של זריקה, הנחה, השארה של אשפה במקום ציבורי לפי סעיף 7(א) לחוק עזר לתל אביב "שמירת הסדר והניקיון" התש"ם-1980 (להלן: "**חוק העזר**"). על המערערת נגזרו קנסות בסכום כולל של 640 ₪.

הרקע:

אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים. המחלוקת היא בנוגע לפרשנות שיש ליתן להוראת חוק העזר דנן. כפי שצוין בהכרעת הדין, למערערת ניתנו שני דו"חות בתאריכים 12.12.16 ו-1.1.17 בגין עבירה לפי סעיף 7(א) לחוק העזר.

המערערת כפרה באישומים. לדבריה היא לא השליכה אשפה ולא הניחה אשפה, אלא האכילה יונים והאוכל נאכל על ידם. גם הפקחים ציינו בדו"חות שהמערערת זרקה מזון על הרצפה כדי להאכיל את היונים.

לאחר שמיעת ראיות הורשעה המערערת בעבירה דנן ובית משפט קמא קבע כי "**... העירייה איננה צריכה לשלוח פקחים כדי לבדוק האם אמנם חיסלו העופות את כל המזון שהושלך לעברם לצורך האכלתם. מזון ברשות הרבים שאיננו מונח במקום שנקבע הוא מטרד תברואתי שפוגע בבריאות הציבור ובדין נאסר בחוק העזר העירוני**" (עמוד 2 להכרעת הדין, ש' 24-28).

להלן בתמצית טיעוני המערערת:

1. המערערת זרקה חופן פירורי עוגה יבשה וזירעוני דוחן להאכיל את היונים, והאכלה לא גרמה ללכלוך. הפירורים נעלמו תוך דקות, נאכלו ולא נשאר דבר בשטח.

2. הפקחים לא צילמו את המקום על מנת להוכיח שהאוכל נשאר במקום וגרם ללכלוך.

3. אין חוק עזר בתל אביב האוסר על האכלת יונים ועל פי הפסיקה האכלת בעלי חיים מותרת ומבורכת, ובלבד שלא תהווה מטרד. האכלת בעלי חיים איננה נכנסת בגדר האיסור הגורף של סעיף 7(א) לחוק העזר, שאוסר על הנחה או זריקת אשפה. אוכל שהובא לצורך האכלת בעלי כנף, אין מקומו במיכלי אשפה שהותקנו לכך.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בראיות שבתיק בית משפט קמא, שוכנעתי כי דין הערעור דנן להתקבל.

אין חולק כי אין חוק עזר בתל אביב, האוסר על האכלת בעלי כנף. דבריה של המערערת לפיהם היא זרקה על הרצפה גרגרי דוחן ופירורים, על מנת להאכיל את היונים בכיכר רבין והללו נאכלו עד תום, לא נסתרו על ידי נציגי המשיבה. המקום לא צולם ע"י הפקחים, על מנת להוכיח כי האכלת היונים גרמה ללכלוך וכי נותרה אשפה במקום או נגרם מטרד תברואתי מהמזון.

הנזק והמטרד שתוארו ע"י הפקחים נגרמו מהיונים עצמן ומהלכלוך שהן גורמות במקום (הלשלת) ולא מהגרגרים שנזרקו לצורך האכלתן. אין מדובר במקרה זה בזריקת אשפה כמשמעותה בהוראת חוק העזר, המערערת לא זרקה אשפה כי אם האכילה בעלי כנף והאוכל נאכל על ידם. סביר להניח כי האכלת היונים גורמת לכך שהן יבואו לאזור ובעקבות הימצאותן באזור נגרם נזק - לכלוך ומטרד לבעלי הבתים בסביבה. אולם, מאחר ואין הוראת חוק האוסרת האכלת בעלי כנף, המערערת לא עברה כל עבירה כאשר האכילה את היונים ומעשיה אינם נכנסים למסגרת הוראות סעיף 7(א) לחוק העזר. אם מבקשת המשיבה לשים קץ לנזק שנגרם מהיונים המצויות במקום, עליה לעשות זאת ע"י חקיקה מפורשת האוסרת, בין היתר, את האכלתן ולא ניתן לעשות זאת בעקיפין, על ידי פרשנות מרחיבה אשר איננה תואמת את לשון הוראת חוק העזר. במקרה שלפנינו, לא הוכחה זריקת אשפה על ידי המערערת מאחר והאוכל שיועד לבעלי הכנף הושלך על מנת להאכיל אותם והוא אכן נאכל על ידם, ולא הוכח אחרת על ידי המשיבה.

יתכן שאם היתה מוכיחה המשיבה כי נותר על הרצפה אוכל המצב היה שונה, אולם דבריה של המערערת שכל שזרקה נאכל מיד ע"י היונים לא נסתרו.

אי לכך, ולאור כל האמור לעיל אני מקבלת את הערעור ומזכה את המערערת.

הקנסות ששולמו על ידי המערערת בסך ₪ 640 יוחזרו לה, תוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, ח' אייר תשע"ח, 23 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.